

Sygnatura akt IV P 26/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Smólska-Caban

Ławnicy: Marian Hrydziuszek, Renata Dziuba

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Pawlaczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2017 r.

sprawy z powództwa M. B. (1)

przeciwko Zakładowi (...) s.c. S. G. & J. M. z siedzibą w K.

o odszkodowanie za niegodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę

1. Zasądza od pozwanego Zakładu (...) s.c. S. G. & J. M. z siedzibą w K. na rzecz powódki M. B. (1) kwotę 6 000,00 (sześć tysięcy) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2017 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę.
2. Zasądza od pozwanego Zakładu (...) s.c. S. G. & J. M. z siedzibą w K. na rzecz powódki M. B. (1) kwotę 1 350,00 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.
3. Nakazuje pobrać od pozwanego Zakładu (...) s.c. S. G. & J. M. z siedzibą w K. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wieluniu kwotę 250,00 (dwieście pięćdziesiąt) zł tytułem opłaty od pozwu.

Sygn. akt IV P 26/17

UZASADNIENIE

M. B. (1) wystąpiła przeciwko Zakładowi (...) s.c. S. G. & J. M. z siedzibą w K. o zapłatę odszkodowania w kwocie 6 000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z tytułu nieuzasadnionego rozwiązania umowy o pracę domagając się zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu żądania powódka podniosła, iż od

30 czerwca 2001 r. zatrudniona była przez pozwaną spółkę na stanowisku krojczego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony z wynagrodzeniem w wysokości 2 000,00 zł miesięcznie. W dniu 28 lutego 2017 r. pracodawca złożył powódce oświadczenie o rozwiązaniu umowy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia bez podania przyczyny rozwiązania stosunku pracy. Ponadto wypowiedzenie zawiera błędne pouczenie o terminie wniesienia odwołania i nie wskazuje, do którego sądu należy je wnieść.

Pozwany pracodawca powództwa nie uznał i wniósł o jego oddalenie podnosząc w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, iż decyzja o rozwiązaniu umowy o pracę została podjęta, ponieważ powódka nie wyraziła zgody na zmianę stanowiska pracy po zamontowaniu maszyny, której zastosowanie jest zbieżne z pracą wykonywaną przez powódkę. Oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę przygotowane zostało przez biuro zajmujące się obsługą księgową i kadrowo – płacową pozwanego i uzasadnienie wypowiedzenia nie zostało wskazane przez niedopatrzenie.

Sąd ustalił, co następuje:

M. B. (1) zatrudniona była u pozwanego pracodawcy od dnia

01 lipca 2001 r. na stanowisku szwaczki na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony.

(dowód: dokumenty w aktach osobowych powódki k. 3 umowa o pracę)

W dniu 28 lutego 2017 r. wspólnik S. G. (2) wręczył powódce wypowiedzenie umowy o pracę upływające z dniem 31 maja 2017 r. W wypowiedzeniu nie wskazano przyczyny rozwiązania umowy o pracę. Po otrzymaniu wypowiedzenia powódka domagała się od S. G. (2) uzupełnienia oświadczenia i podania przyczyny wypowiedzenia. S. G. (2) nie podał powódce przyczyny wypowiedzenia i nie uzupełnił oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę. Pozwany nie zaproponował powódce zatrudnienia na innym stanowisku. Przed wniesieniem powództwa M. B. (1) po raz kolejny zwróciła się do S. G. (2) o podanie przyczyny wypowiedzenia. Wówczas S. G. (2) poinformował powódkę, iż musi zwolnić jednego pracownika i wybrał powódkę.

(dowód: wypowiedzenie umowy o pracę k. 5, zeznania stron na rozprawie w

dniu 21 kwietnia 2017 r. powódki M. B. min. 07:34 do 12:47 i

pozwanego wspólnika S. G. min. 12:50 do 19:18)

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Ł. K. na okoliczność sporządzenia przez biuro rachunkowe oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, ponieważ okoliczność przez kogo zostało przygotowane wypowiedzenie, podpisane następnie przez pracodawcę, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 30 § 4 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy. Przepis ten nakłada na pracodawcę obowiązek wskazania przyczyny wypowiedzenia, co umożliwi pracownikowi podjęcie obrony przed nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy o pracę. Strony łączyła umowa o pracę zawarta na czas nieokreślony. W oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę doręczonym powódce pracodawca nie wskazał przyczyny wypowiedzenia. S. G. (2) nie podał powódce przyczyny rozwiązania umowy o pracę również na jej żądanie zgłoszone po wręczeniu wypowiedzenia. Dopiero, kiedy powódka poinformowała pracodawcę o zamiarze odwołania się do sądu, S. G. (2) powiedział, iż musiał zwolnić jednego pracownika. Wypowiedzenie powódce umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony bez wskazania przyczyny rozwiązania stosunku pracy narusza więc przepis

art. 30 § 4 k.p. Stosownie natomiast do treści art. 45 § 1 k.p. w razie ustalenia, iż wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Wysokość odszkodowania określa przepis art. 47¹ k.p., który stanowi, iż odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 k.p., przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Powódce za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę należy się odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia wynoszący trzy miesiące. Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie ma znaczenia podnoszona przez pozwanego okoliczność, iż oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę przygotowane zostało przez inny podmiot, a nie przez pracodawcę. Pracodawca podpisał oświadczenie i ponosi wobec powódki jako pracownika odpowiedzialność za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz treść powołanych przepisów kodeksu pracy Sąd orzekł jak w punkcie 1. sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i zasądził od przegrywającego sprawę pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 350,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz na podstawie

art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 623) nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wieluniu kwotę

250,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powódka jako pracownik jest zwolniona.